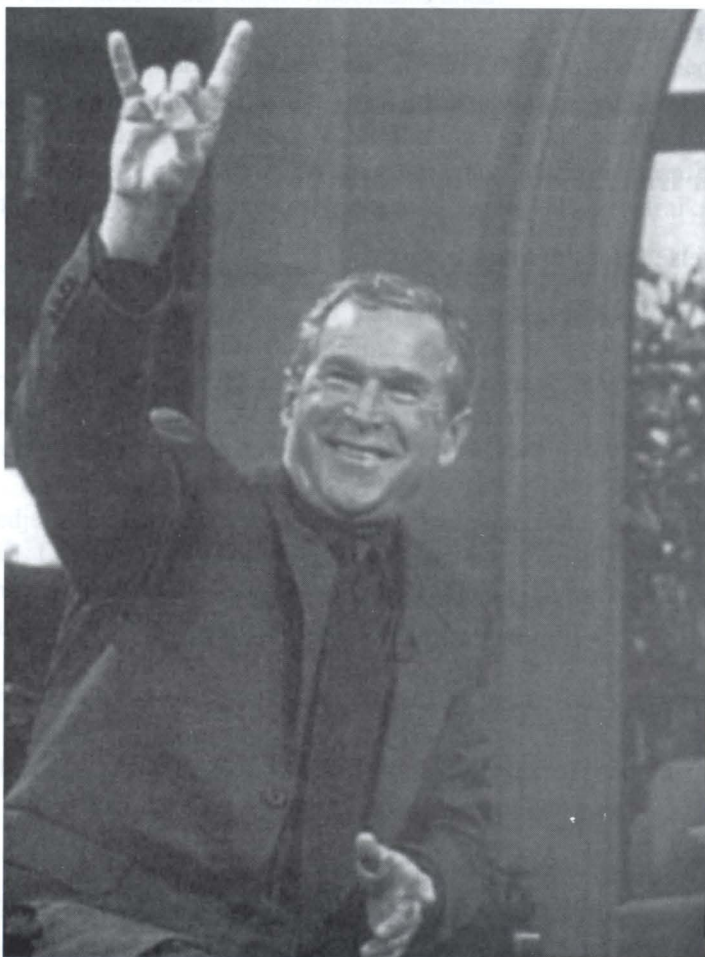

UFO-KONTAKT

Nr 1, 2003

Organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO)

Innehåll:

	sidor
Till våra läsare	3
Nostradamus om Jordens framtid	4 - 10
Vänner från stjärnorna mitt ibland oss !	11 - 14
Berättelse från Jordens framtid	15 - 22
Annon	23

**Omslagsbild: Den stora supermaktens president
gör ett satanistiskt frimurartecken
- illavarslande för Jordens framtid?**

Till våra läsare !

Den här gången skall vi mest sysselsätta oss med den närmaste framtiden på vår av kommande katastrofer hotade planet. Redan omslagsbilden på framsidan kan ju verka rätt så oroande på en betraktare, när man vet att presidenten och statsterroristen i världens största supermakt bedriver en politik i den satanistiska fingersymbolikens anda!

Nostradamus och hans profetior har ju alla hört talas om, men att en medialt begåvad kvinna vid namn Dolores Cannon uppger sig ha etablerat telepatisk kontakt med denne siare och fått hans dunkla profetior närmare förklarade för sig, det känner väl de flesta inte till! En tidsresa bakåt är väl inte märkligare än en "normal" resa med den så kallade astralkroppen!

En tröst är det nog, att vi inte bara har ständiga besök av de välsinnade utomjordingar, vilkas förfäder vi haft mångtusenåriga relationer med sedan en avlägsen forntid. Rätt så många av dem har tydligen valt att inkarnera sig här på Jorden i syfte att bistå oss med ett hjälpprojekt, om vi ställer till det alltför mycket för oss. Ett nytt atomkrig skulle säkert kunna motivera ett sådant ingripande.

En tredje artikel handlar om en märklig berättelse från Jordens närmaste framtid. Låt oss innerligt hoppas, att det både livsfilosofiskt och politiskt underutvecklade släktet på vår planet har lärt sig att tänka bättre, innan den kusliga framtidsvisionen blir till verklighet!

För övrigt, kära läsare, skulle ni göra en fin insats, om ni ville försöka värva åtminstone någon ytterligare prenumerant till denna unika tidskrift. Frivilliga bidrag mottages också med stor tacksamhet. Ett gott nytt år!

SUNE HJORTH

Vår förenings årsmöte måndagen den 27 januari kl. 19 i Sune Hjorths bostad, Rebetskygatan 2C, Sundsvall. Anmälan i förväg!

Nostradamus om Jordens framtid

En märklig siare om framtida händelser var som bekant redan under renässanstiden den franske läkaren och astrologen *Michel Nostradamus*, som år 1555 i Lyon utgav sin berömda lilla bok *"Prophéties"*. I denna kunde han på ett förbluffande sätt bland annat fyra år i förväg detaljerat om än i något dunkla termer beskriva kung *Henrik II:s* överraskande död under en riddarturnering i staden Blois:

"Ett lejon ungt det äldre skall betvinga på krigisk slätt i enskild drabbnings öden, i bur av guld hans öga genomstinga. Av tvenne sår det ena grymt ger döden. Blott alltför sent då ångra får monarken, som ej i tid sin kombattant gjort matt. Dock han förlåter honom, och till marken han sjunker villigt ner i dödens natt. Det är en enögd Frankrike regerar skall hovet råka i ett trångmål svårt. En vän den store i Blois blesserar till döds, och rikets läge skall bli svårt."

Iförd rustning med ett hjälmvisir av guld red Henrik II i en dust under bröllopsfesten mot sin vän, den unge greven Gabriel de Montgomery. Denne råkade då splittra sin lans mot kungens guldvisir, så att en spets trängde in i halsen och en annan genom ena ögat in i hjärnan. Sedan den nu enögde regenten varit kung i ytterligare nära elva dagar, avled han.

Frankrikes läge blev mycket riktigt svårt, sedan den maktlystna änkedrottningen *Katarina de Medici* (ur en förmögen bankirfamilj i Florens) tagit över regentskapet som förmyndare för sina unga söner *Frans II*, död redan 1560, och *Karl IX*. De ultrakatolskas parti under ledning av hertigfamiljen *de Guise* var nämligen motståndare till all religionsfrihet och ville att de protestantiska hugenotterna skulle förföljas skoningslöst.

Nostradamus hade även förutsagt den blodiga massakern under natten till den 24 augusti 1572, den så kallade Bartolomeinatten, vilken inleddes med mordet i Paris på hugenotternas ledare, amiral *Gaspard de Coligny*:
"Han som med svärd och mod i slag till brädden fyllt ärans krus mer än någon högställd man, av sex män nattetid blir dräpt i bädden, vapenlös och naken överrumplas han."

Av säkerhetsskäl var Nostradamus tvungen att publicera sina fyrradiga verser med förutsägelser i beslöjad form, något annat var givetvis rent livsfarligt i den heliga inkquisitionens tidsålder. Det skulle ju inte dröja längre än till år 1600, förrän den humanistiske fritänkaren Giordano Bruno brändes levande på bål, därför att han med sina UFO-upplevelser i ungdomen hade offentliggjort för den katolska kyrkan obekväma åsikter.

Åtskilligt tyder faktiskt på att Nostradamus, kanske genom någon sorts mystisk kommunikation med varelser i framtiden, verkligen hade en förmåga att se in i framtiden. Själv drevs han väl av sin stora nyfikenhet i fråga om kommande händelser, men han ville tydligen även varna för katastrofer, som sannolikt skulle inträffa, om det inte blev någon radikal ändring i människornas tänkande och beteendemönster.

Profetiornas dunkla form vållade emellertid ofta svåra tolkningsproblem, även om vissa historiska händelser under de följande århundradena - såsom krig och revolutioner ända fram till vår egen tid - tycks ha kunnat identifieras någorlunda godtagbart av uttolkare med den epoken bakom sig. Vad gäller profetiorna om vår egen närmaste men ovissa framtid, skulle vi väl behöva hjälp med tolkningen av den berömda fransmannen själv, och fantastiskt nog tycks vi redan ha fått den!

En medialt begåvad kvinna vid namn *Dolores Cannon*, född 1931 i St. Louis, Missouri, hade i vuxen ålder börjat ägna sig åt regressiv hypnos, varigenom hon kunde hjälpa dem som sökte sig till henne med att återuppväcka minnen av tidigare liv. Då en kvinna under hennes behandling på 1980-talet visade sig en gång ha studerat under ledning av Nostradamus, lyckades Dolores på något märkligt sätt få kontakt med denne själv och kunde trots avstånden i både tid och rum utbyta tankar med honom!

Vi skall här inte gå in på frågan om en möjlig telepatisk kommunikation vid astralresor framåt och bakåt i tiden, endast konstatera att den franske siaren redan vid detta tillfälle skall ha uttryckt ett önskemål om att få sina profetiska verser översatta, så att folk kunde förstå dem och varnas för vad framtiden kunde ha i beredskap åt dem. I Dolores Cannons bok *"Conversations with Nostradamus"*, volym 3, (1996) kan man läsa om hur hon i samarbete med en rad av sina klienter kunde etablera tankeutbyte med Nostradamus vid olika tillfällen i hans liv på 1500-talet och underrättas om vilka sannolika händelser i vår egen nära framtid han avsåg med sina spådomsverser!

Vad det handlar om, är sannolikheten av ett tredje världskrig med atom-bomber, biologiska och kemiska stridsmedel, följt av fruktansvärda naturkatastrofer, som ytterligare kommer att ödelägga vår planet. Det mest kritiska området är enligt Nostradamus Mellanöstern, vars oljetillgångar som bekant utgör det stora stridsäpplet sedan ungefär ett århundrade tillbaka.

Det dåligt motiverade så kallade Gulfkriget mot Irak 1991, igångsatt av de amerikansk-brittiska oljemagnaterna och åtföljt av tolv års folkmordsliknande sanktioner mot landet och dess civilbefolkning, kan i själva verket bara komma att utgöra en liten försmak av de ohyggligheter, som blir följden av ett i Mellanöstern utlöst tredje världskrig. USA:s president har ju redan börjat planera för ett nytt anfall mot Irak, och hans stöd för den sionistiska rövarstatens folkmord mot palestinierna fortsätter!

Visst kan en katastrof inträffa utan mänskligt förvållande, men motsatsen är nog oftast fallet, när skeendet styrs av somliga individers maktbegär och vinningslystnad! För en av de försökspersoner, med vars hjälp Dolores lyckats få till stånd ett samtal med Nostradamus, skall han ha hävdat, att både teknologin och mentaliteten på Jorden i vår tid är tillräcklig för att förstöra den när som helst.

Han ser farorna med en hänsynslös exploatering av jordens naturresurser såsom olja, naturgas, järn och andra mineraler. Ganska mycket bekymrar honom skövlingen av skogarnas träd, eftersom de är viktiga för att hålla atmosfären med dess syrehalt i balans. Utan träden uppstår det mycket kraftiga vindar, vilka kan verka förödande på växtligheten och vålla jorderosion, torka och svält. Den pågående föroreningen av atmosfären eller den avsiktliga manipuleringen med vädret på vissa håll kan också rubba Jordens naturliga utveckling.

Enormt stora förändringar på ytan av vår planet ser Nostradamus kunna inträffa genom atomära explosioner, både avsiktliga och tillfälliga. Det är alltså inte bara frågan om sprängandet av atombomber över stora städer i stil med vad de amerikanska krigsförbrytarna gjorde sig skyldiga till i Japan vid slutet av andra världskriget, eller de provsprängningar som ägt rum flerfaldiga gånger sedan dess. Om jordytan utsätts för till exempel stora jordbävningar och andra omvälvningar, kan såväl lagrade atomvapen som vanliga atomkraftstationer och det radioaktiva avfall från dem som lagrats under jord explodera! Det finns inga absolut säkra lagringsplatser!

Enligt Nostradamus måste den framtida mänskligheten lära sig att inse det farliga med att spränga atomer, en destruktiv energiteknik, som leder till att Jorden fylls alltmer av giftiga radioaktiva ämnen, vilka även kan få att explodera. Här kommer man osökt att tänka på österrikaren *Viktor Schaubberger* (1885-1958), som menade, att vi är inne på en felaktig och farofylld väg med hela vår nedbrytande explosionsteknik. Självt arbetade han med uppfinningar av betydligt mera naturvänliga och uppbyggande energialstrare byggande på *implosion*!

Ett nytt atomkrig kommer sannolikt att framkalla så svåra jordbävningar och vulkanutbrott, att det påverkar rörelsemönstret för vår planet, med förskjutningar av rotationsaxeln och polerna som följd. Vilken katastrof detta i sin tur måste innebära, säger sig självt.

Nostradamus såg för sin inre syn, hur väldiga tidvattenvågor svepte in över inte bara kontinenternas kusttrakter, utan här och var även längre inåt land. Europa hade brutits isär i öar, och han kunde inte se mycket av länderna i söder, såsom Grekland, Italien, Spanien, Portugal och även Frankrike. På de brittiska öarna såg han hela orter spolats bort av vattnet och stora byggnader rasa samman.

USA bestod nu också av olika stora öar, sedan oceanernas vatten hade vält in. Hela städer hade dränkts i vågorna och flera skyskrapor hade vräcks omkull. Bilar och fotgängare i städerna hade spolats bort av vattenmassorna som myror av en slang. Mellanvästern hade förvandlats till en öken och skulle varken kunna producera livsmedel eller vatten åt befolkningen. Även Canada hade det svårt, medan läget i Sydamerika verkade något bättre.

Asien hade inte drabbats lika mycket som övriga kontinenter, bortsett från Kinas och Sibiriens östligaste kusttrakter. De japanska öarna fanns kvar, och av den stora indiska subkontinenten återstod åtminstone det mesta. Rysslands enorma landmassa hade inte översvämmats, men det verkade som om nordpolen hade förskjutits ner mot landets nordliga del, där ett islager nu bredde ut sig.

I USA och andra delar av världen var de för befolkningen viktigaste nyttigheterna – drickbart vatten, livsmedel, elektricitet, avloppsledningar och så vidare – ofta inte längre tillgängliga. I huvudstaden Washington fanns ingen telefon, ingen TV, ingen bensin. Allt var i kaos, svält och sjukdomar härjade.

Vare sig denna fruktansvärda globala katastrof snart kommer att inträffa eller inte, måste väl ändå visionen av den tas på det största allvar som en varning till oss, som alltför ofta inte använder vår tankeförmåga på bästa sätt. Det gäller givetvis inte bara den stora massan av människor, som låter sig manipuleras av medial underhållning, vilseledas av politisk eller religiös propaganda och utnyttjas som plundringsobjekt av de superrika ekonomiska makthavarna, utan också de senare själva.

Meningen med vårt liv på Jorden är inte att uppnå herravälde över våra medmänniskor genom att bekämpa eller förgöra dem som står hindrande i vägen för uppnåendet av den egna maktsträvans mål. Det är i stället att utveckla oss själva i kunskap och visdom, för att i samverkan med andra kunna skapa en harmonisk och glädjefylld tillvaro för alla människor. Negativa känslor som hat och fruktan måste elimineras till förmån för positiva känslor av uppskattning och välvilja.

USA:s andligt underutvecklade makthavare, som tänker i termer av ”de mest lämpades överlevnad” (det vill säga deras egen) ”i kampen för tillvaron”, har i hemlighet sett till, att ofantliga belopp anslagits för byggandet av underjordiska städer, dit de kan dra sig tillbaka under ett eventuellt kärnvapenkrig eller efter ett framgångsrikt folkuppror!

Tanken att ännu en krigisk konflikt, under vilken atombomber kom till användning, skulle kunna vålla en sådan naturkatastrof, att jordytan blev mer eller mindre obeboelig och de själva aldrig skulle kunna återvända dit, har kanske inte stått fullt klar för dem. Eller har man – såsom Nostradamus misstänkte – helt enkelt haft en plan att få bort större delen av Jordens människor för att lättare kunna kontrollera återstoden?

Ja, av sjukligt maktlystna individer – speciellt om de har reptilgener i sin arvs massa – kan man vänta sig vad som helst. Visst kan det vara berättigat med ett konstaterande av det finns alldeles för många människor på vår planet, men då av det enkla skälet, att det i så kallade u-länder avlas en massa barn, som inte kan ges någon rimlig chans till en människovärdig tillvaro eller ens garanteras att få äta sig mätt om dagen.

Att det skulle vara lämpligt att reducera överbefolkningen genom krig eller andra slag av folk mord, för att en klick av internationella finans- och oljemagnater skall kunna befästa sitt världsherravälde, är däremot en helt sinnesrubbad tankegång. Hur vore det med vanliga humana metoder för barnbegränsning?

En intressant aspekt av Dolores Cannons samtal och tankeutbyte med Nostradamus är att denne tydligt var medveten om besökande utomjordingar eller hade kommunicerat med dem. De hade, fick han veta, övervakat vår planet och dess utveckling i flera världsåldrar. De hade kommit från andra tider och ställen i rymden och var mycket intelligenta och kunniga. Somliga var välsinnade och önskade hjälpa oss, andra maktlystna och ville bara kontrollera Jordens människor och tillgångar.

Efter den stora katastrofen såg Nostradamus en grupp av högutvecklade utomjordingar under ledning av en om Jesus påminnande lärare komma till Jorden för att undervisa de överlevande människorna här om ett nytt och bättre sätt att leva. Det visades för dem, att det fanns andra platser i världsrymden, där människor kunde leva i fred, välstånd och broderskap, därför att de följde de universella lagarna, och liknande förhållanden skulle kunna etableras också på Jorden, om vi lärde oss att tänka bättre. Denna förkunnelse, som sågs bli spridd omkring år 2050, skulle till slut bli mycket framgångsrik.

Den märklige fransmannen framhöll att hans beskådade scenerier från framtiden nog mera hade karaktären av möjligheter och sannolikheter än av sådant som oundvikligen måste inträffa. Om människorna på Jorden skaffar sig bättre kunskaper och blir mer medvetna på det andliga planet, då kan de med sin högre medvetandenivå bättre kontrollera såväl miljön som sig själva och sitt framtida öde.

Mänsklighetens utveckling av sin andliga potential är den största uppgift vi har att gemensamt ta itu med, menade Nostradamus. Vi måste lära oss inse, att maktbegär och vinningslystnad endast leder till förödelse, men också att vi har en möjlighet att skapa en bättre värld, om vi tillägnar oss nyare och klokare tänkesätt.

Allt detta må vara sant och värdefullt att ta till sig. Men hur tillägnar vi oss de nyare och klokare tänkesätten, när det just är de makthungriga och vinningslystna finansmagnaterna som kontrollerar de opinionsbildande organen och därigenom kan manipulera folks tänkande? Pengar ger den makt som behövs för att hålla den mediala åsikts- och yttrandefriheten inom mycket snäva gränser, och självständigt tänkande och kunniga individer får alltför sällan föra fram genomtänkta idéer i press, radio och TV om ett samhällssystem, byggt på ekonomisk rättvisa och verklig demokrati. Vi tycks i själva verket leva under penningmaktens diktatur!

Nostradamus levde i ett samhälle, vars invånare hade indoktrinerats med en religiös troslära, som i verkligheten var en systematisk förvrängning av den lära som en gång förkunnats av den korsfäste mästaren. Det högre prästerskapet bildade en privilegierad överklass vid sidan av högadeln, och kungen med sitt krigsfolk fungerade som en enväldshärskare, medan huvudmassan av befolkningen utgjordes av livegna bönder och tjänstefolk utan något att säga till om.

De följande fyra och ett halvt århundradenas historia ända fram till våra dagar har till brädden varit fylld av sociala orättvisor, blodiga krigiska konflikter, brottslighet och avrättningar samt hat och våld. Visst har på teknikens område stora framsteg gjorts genom vetenskapligt tänkande och uppfinningar, som möjliggjort en betydande höjning av välståndet på många håll, även om tekniken också på ett ödesdigert sätt missbrukats.

Men fördelningen av välståndet är enormt orättvis, både i industriländer och u-länder. Speciellt givetvis i de senare, där barnaveln tagit alldeles orimliga proportioner och naturtillgångarna hänsynslöst exploateras av såväl de utländska storbolagen och oljemagnaterna som den inhemska överklassen. Den så kallade demokratin i industriländerna med deras mediamanipulerade befolkningar är ingenting annat än ett tomt sken!

Den falska bild av verkligheten som vi bibringas av mediaapparaten har direkt att göra med urvalet och presentationen av de olika händelser i världen, som tidningsläsare, radiolyssnare och TV-tittare konfronteras med. Samtidigt som samhällskritiska reformvänner oftast hindras att komma till tals genom en dold censur, avlänkas allmänheten från att kritiskt befatta sig med de viktiga samhällsproblemen genom att ständigt matas med reklam, underhållning och "spännande" reportage om hur vuxna människor tävlar om vem som är duktigast att hoppa högt, springa fort eller sparka in en boll i en målbur!

För att undgå den hemska framtid, som sannolikt väntar oss om vi fortsätter som hittills, måste vi tydligen frigöra oss från den dagliga manipulering vi utsätts för i media och äntligen göra något åt de väldiga ekonomiska orättvisorna i det nuvarande samhällssystemet med dess hänsynslösa profitjakt. Hur skulle det vara, om vi alla hjälpte till med att sprida Frihetliga rättvisepartiets idéer om lagstiftning beträffande rimliga maximigränser för enskildas inkomst och förmögenhet, folkägda banker och storbolag samt planhushållning för att tillgodose alla medborgares grundläggande livsbehov?

Vänner från stjärnorna redan mitt ibland oss !

Att vår socialt och andligt underutvecklade planet med sin intressanta men sorgligt blodiga historia för närvarande befinner sig i en kritisk situation, borde vi nog lära oss inse innan det blir för sent. Den internationella finans- och frimurarmaffian med sin kontroll över nyhetsbyråer, press, radio och TV konspirerar av allt att döma bakom kulisserna för att uppnå sitt eftertraktade världsherravälde.

Ett tredje världskrig kan mycket väl snart bryta ut, om de härskande oljemagnaterna i USA och Storbritannien sätter igång ännu ett angreppskrig i Mellanöstern för att tillfredsställa sin sjukliga makthunger och vinningslystnad. Uppbackade har de ju blivit av den likriktade mediaapparaten, och även den svenska regeringen tycks villigt låta sig utnyttjas av dem i stället för att motsätta sig deras krigspolitik!

Lyckligtvis har vi jordmänniskor blivit intensivt övervakade av de mera välsinnade utomjordingarna, sedan man för drygt ett halvsekel sedan genomförde det vanvettiga projektet att tillverka atombomber och till och med spränga dem över invånarna i motståndares städer. Rymdvänner från Plejaderna och andra håll är ju väl medvetna om de ohyggliga riskerna med projekt av detta slag och vill gärna bistå oss så gott det går.

Enligt uppgift kan vi inte bara räkna med utifrån kommande människors bistånd. Det lär också finnas flera miljoner från andra världar i rymden, vilka frivilligt valt att inkarnera sig här för att göra en insats inom ramen för ett räddningsprojekt kallat "Operation Jorden". Det skriver i varje fall norrmannen *Knut Aasheim* i boken "*Stiernefolket blandt oss*".

Människor i allmänhet – alltså tänkande andevarer som inkarnerat sig i en materiell kropp av viss typ i en materiell värld – brukar i normala fall återfödas på den planet, där de tillbringat sina föregående liv. Det gäller givetvis också de flesta utomjordingar, som teknologiskt är så högt utvecklade, att de sedan årtusenden då och då har kunnat besöka andra planeter i sina rymdfarkoster. Fast det har också funnits emigranter, vilka helt enkelt bosatt sig på en annan planet i egenskap av kolonisatörer.

Lyraner, sirianer och plejadier, för att nämna några, lär ha hört till dessa kolonisatörer, som mer eller mindre kan betraktas som våra jordiska förfäder i stället för Darwins apor. Det bör väl därför inte vara ägnat att förvåna, om dessa människosläkten känner en speciell samhörighet med oss och är beredda till någon sorts räddningsaktion, om våra maktlystna styresmän genom sin krigspolitik är på väg att förorsaka en ny katastrof med kärnvapen eller liknande.

För ett sådant här projekt – med övervakning och försök till påverkan av förhållandena på Jorden samt eventuell landning i en kritisk situation – skall det så kallade Galaktiska Förbundet enligt Knut Aasheim redan ha ställt en stor flotta av rymdfarkoster till förfogande. Det skall också finnas ett lokalt rymdkommando i vårt solsystem liksom ett råd av andliga vägledare med *Sananda*, den återfödde Jesus (Esu Immanuel), i spetsen, vilka tillsammans skall försöka organisera fram en bättre ordning och balans på vår planet.

Det är i egenskap av på Jorden baserade, frivilliga medarbetare i detta kosmiska projekt som ett stort antal före detta utomjordiska människor skall ha inkarnerat sig här för att hjälpa till vid den svåra övergången till en ny och bättre tidsålder. Ett levande exempel på detta tycks vara den kvinna i Sverige vid namn Maini Sand, som i ett tidigare nummer av vår tidskrift (nr 2/02) berättar om sina återuppväckta minnen från det föregående livet på planeten Erra i Plejaderna!

De flesta av dessa "stjärnmänniskor" skall redan före inkarnationen ha blivit förberedda för sin inte så lätta uppgift att i livet på en lägre vibrationsnivå tack vare bättre kunskaper och psykiska förmågor kunna bidra till att höja jordmänniskornas medvetandenivå, speciellt inför övergången till den nya tidsåldern.

Ett problem som våra stjärnmänniskor i regel får dras med i sin tillvaro här, är att deras minnen av sitt tidigare liv är blockerat redan från födelsen. Inte sällan känner de sig annorlunda än sina medmänniskor och främmande i sin jordiska omgivning på något sätt, utan kunna veta var de i så fall kommer ifrån. De övervakas emellertid av sina tidigare landsmän och får ofta sådana impulser, att minnet kommer tillbaka! I Mainis fall fick hon för ett tiotal år sedan telepatisk kontakt med den man, som hon levt tillsammans med i tidigare liv, både på den plejadiska planeten och på Jorden i en tidigare inkarnation.

Att Maini verkligen är en stjärnmänniska väl vuxen sin uppgift här på Jorden, blir man lätt övertygad om vid läsningen av hennes bok "*Resan genom evigheten*" (Bokförlaget New Page, Nykil). Förutom minnena innehåller den nämligen en hel del informationer, som kan vara både intressanta och värdefulla för utvecklingen av vårt tänkande.

Tidigt en morgon år 1996 fick hon exempelvis i halvvaket tillstånd flera telepatiska budskap som hon nu alltså ställt till allmänhetens förfogande i sin bok. Med anledning av den hänsynslösa miljöförstöring, som av vinningslystnad bedrivs på vår överbefolkade planet, påpekades, att vi måste leva i harmonisk balans med naturen, om vi inte skall förinta oss själva. Besprutning av växtligheten med gifter förstör den ekologiska balansen i naturen på ett för livet ödesdigert sätt, och även regnskogarnas skövling är mycket skadlig, liksom dumpandet av atomsopor i havet eller vissa andra sätt att göra sig av med avfallet från kärnkraftverken.

Speciellt vanvettig är givetvis den konstruktion och sprängning av atom-bomber, som redan företagits av vissa makthavare på vår planet. Själva användningen av sådana krigsvapen mot ett lands civilbefolkning är inte bara rena folkmordet utan skulle till och med kunna få katastrofala följder för Jorden själv. Hela planeten eller delar av den kunde sprängas sönder, eller dess omloppsbana förskjutas i förhållande till solen, så att den blir obeboelig!

Flera förutsägelser om framtiden fick Maini också ta del av. Det skulle bli ett nytt krig i Mellanöstern, börskrascher och kravaller skulle inträffa, och brottsligheten öka markant. Ryssland skulle bli medlem av EU och en ny istid närma sig. Ett nytt ekonomiskt system skulle införas, liksom ett nytt energisystem. Människan skulle få alltmer kontakt med rymdvarelser, hennes DNA förändras, med förlängd livstid som följd, och sprängning av atombomber upphöra.

Enligt Maini är allt ännu inte för sent, om vi äntligen lär oss att använda vår tankekraft i positiv anda. Den nya generationen som föds kommer – under god vägledning – att vara med om att bygga ett samhälle på en grundval av fred, frihet och rättvisa, skrota alla atomvapen och leva tillsammans på en av de vackraste planeterna i Vintergatan. Allt beror förstås på oss själva, vi måste ta ansvar för våra tankar, ord och handlingar och får den framtid vi förtjänar. Den tekniska utvecklingen, måste gå hand i hand med den sociala och andliga, annars går samhället förr eller senare under.

Meningen med att vi fötts till liv på Jorden är väl inte bara att vi skall utveckla oss själva i vetande och visdom utan också som Maini skriver att akta, vårda och väl förvalta den platsen vi lever på under vår lärotid här samt utveckla goda relationer med våra medmänniskor. Trots olika utseenden, karaktärer och egenskaper är vi alla systrar och bröder, och det finns ingen anledning att gradera människor efter börd, bilda kungariket eller påvedömen eller låta somliga tillskansa sig stor makt och rikedom på andras bekostnad. Liknande hierarkier existerar inte i våra rymdvänners välordnade samhällen.

Så här uttalade sig en annan utomjording från Plejaderna, som Maini fått kontakt med: *"Alla som har för mycket av allt och äger vad de inte behöver, har stulit det från andra. Ett exempel är dessa finansmagnater, som genom ockerränta blivit enormt rika. Deras rikedomar har de tillskansat sig från fattigare människor, som vid en viss tidpunkt varit i behov av pengar och lån."*

Något som alla tänkande människor borde lära sig inse! Men hur många har klart för sig, hur manipulerad man blir i sitt tänkande och avlänkad från lösningen av de viktigare livsproblemen i ett samhälle, där nyhetsbyråer, press, radio och TV står under de härskande finansmagnaternas direkta eller indirekta kontroll? Inte nog med att sanningsavslöjare har svårt att komma till tals inom mediaapparaten på grund av den dolda censuren, allmänheten hindras från att skaffa sig en riktig bild av världens tillstånd genom att prackas på ett ständigt mediautbud av sportdravel och allsköns "underhållande" skräpkultur, i stället för att få möjlighet att vägledas genom en verkligt fri debatt!

Inför det nya århundradet borde vi äntligen kräva ett offentliggörande av sanningen om UFO, menar vår på Jorden inkarnerade Maini, även om det är svårt att vinna gehör för detta krav. I åratal har man inom militär och underrättelseväsende i USA och andra stater ljugit, desinformerat och förlöjligat det mesta om närvaron av utomjordiska farkoster.

Att nu upphöra med lögnerna och hemlighetsmakeriet skulle ge allmänheten det intrycket, att myndigheterna inte är att lita på. Om folk även fick klart för sig, att det finns vida högre utvecklade samhällen på andra planeter i världsrymden, skulle hela den nuvarande maktstrukturen på Jorden rasa samman. Men inget skulle väl gagna de breda folklagren mer än det, och med stjärnfolkets hjälp kan nog en sådan utveckling komma till stånd!

Berättelse från Jordens framtid

Anders kurade ihop sig där han gick, och vid närmare iakttagelse kunde man konstatera, att han var en smula puckelryggig. Vädret var inte det bästa, och himlen grå som vanligt. Det var länge sedan man såg solen, och när dess strålar någon gång trängde igenom molnen, var de så vassa, att människorna måste skydda sig mot dem.

Endast björkar och buskväxter hade överlevt den stora krigskatastrofen i början av 2000-talet, de förra var täckta av stora knölar påminnande om cancersvulster och var för det mesta snedväxta. Man får väl vara glad för de växter som trots allt överlevt, tänkte Anders, när han betraktade sin omgivning. Det var sällan som människor blev äldre än 45 år, ofta dog de i någon form av cancersjukdom. Solen var farlig hade hans mor sagt till honom, när han växte upp.

Varför det var på det viset, var det få som talade om numera. Han hade alltid en känsla av att folk dolde någonting för honom, därför att de hade dåligt samvete. Från sin farfar hade han hört att solen en gång var vad alla drömde om och längtade efter. Han mindes de fina stunder, när han satt i knäet på farfar, och denne berättade om glittrande vågor och skrattande människor, som låg utefter stränderna, lapade sol, badade eller fiskade.

Människorna åt även fisk på den tiden. De drog ofta upp den från sina motorbåtar, som tyvärr förorenade vattnet med sitt giftiga drivmedel. Kampen om oljan på vår planet hade annars blivit början till de stora kriget, som förstörde Jordens livsmiljö. Kapitalintressena fick aldrig nog, hade hans farfar förklarat. Profithungriga oljemagnater var ständigt ute efter större vinster än Jorden mäktade att ge dem, och till slut blev den stora och ödeläggande krigskatastrofen ett faktum.

Så börjar ett manuskript som jag fick mig tillsänt av en dam, som av allt att döma hade haft telepatisk kontakt med plejadiska utomjordingar i form av drömmar. Mycket möjligt att hon själv inkarnerat sig här som en av dessa "stjärnmänniskor"!

Anders var bara åtta år, när hans farfar dog, i strålningssjukan liksom de flesta människor i hans generation. Efter hans mors och fars avlägsnande ur det numera i Oslo belägna ministerrådet hade han fått lära sig att leva ensam i föräldrarnas övergivna bostad i en norrländsk skogstrakt, endast tillsedd av ett par vänliga grannar. Innan mor försvann hade hon talat om, att han blivit född illegalt.

För att få rätten att leva krävdes det nämligen ett tillstånd av både hälsoministeriet och ministerrådet, och dessa handlingar hade hon inte vågat ansöka om. Därför hade de varit tvungna att avstå såväl från normalt umgänge som vistelse i städer. Mor hade också varnat honom för någon som helst kontakt med byråkrater, om det kunde undvikas.

Efter kriget hade svält varit ofta förekommande, men situationen hade något förbättrats, sedan folk började avstå från animalisk föda. Det mesta i köttväg hade nämligen blivit kraftigt strålningsskadat efter de världsomfattande krigen. Varningar hade utfärdats, men folk hade konsumerat kött i alla fall, och tre fjärdedelar av mänskligheten hade dukat under!

Strålningsskador, olika former av pest och virussjukdomar samt ett försvagat immunförsvar var några av de svårigheter som den vuxna befolkningen hade drabbats av genom kriget, vartill kom att miljarderna barn hade fötts missbildade. Det var i detta fullständigt kaotiska tillstånd, som nya lagar hade stiftats om födelsetillstånd och mer noggranna kliniker för fosterdiagnos.

Alla havandeskap skulle sedan någon tid tillbaka registreras, varefter fostren och deras DNA undersöktes i underjordiska laboratorier, innan barnen fick födas. På grundval av undersökningarna såg man sedan till, att endast välskapta människor gavs möjlighet att komma till världen, medan alla på minsta sätt missbildade foster avlivades.

Många hade flytt undan de hårda restriktionslagarna samt bosatt sig i grottor, okända sommarstugor eller småtorp. Med tiden blev det allt svårare att få tillgång till bra föda, och åtskilliga valde efter en tid att återvända till tätorterna, när effekten av strålskadad mat hade gått upp för dem. Detta trots att de ofta fick betala ett dyrt pris genom dödandet av deras som alltför livsodugliga bedömda spädbarn. Numera var det bara ett fåtal människor, som valde de svåra villkoren ute på landsbygden och överlevde.

Att Anders föräldrar en tid hade klarat sig relativt bra ute i skogstrakten under efterkrigsperioden berodde i stor utsträckning på att de gjort ett värdefullt fynd: ett konservburkslager i ett förråd, som hade rasat igen, och där den radioaktiva strålningen av någon anledning varit ganska svag. Även kläder och annat av värde för människors överlevnad hade de hittat där.

Inte långt från det påträffade lagret hade legat en tätort, som helt jämnats med marken. Kvar fanns där bara kratrar efter kryssningsmissiler och robotar, och till och med växtligheten hade till stor del försvunnit. Kanske hade ägaren till varulagret själv förolyckats på platsen liksom så många andra.

Hur som helst hade dessa konserver och klädespersedlar blivit räddningen för familjen och de närmaste grannarna under en lång tid, och det fanns ännu en del kvar. De hade emellertid levt i ständig oro för att deras fynd skulle bli upptäckt av andra. I så fall skulle de kanske bli lynchade, hade modern påpekat.

Vid en här tiden – kanske någon gång på 2040-talet, några årtionden efter det stora kriget – levde alltså den illegitima födde Anders ensam, sedan hans föräldrar sett sig tvungna att överge honom och hålla till på andra ställen. I själva verket förde hans far, Peter Berg, ett slags dubbelliv, dels som ingenjörsvetenskaplig expert åt de officiella myndigheterna, dels som hemlig agent för en demokratisk motståndsrörelse mot den härskande regimen. Modern hade officiellt blivit dödförklarad!

När Anders märkte, att det en gång stora lagret av varor minskade märkbart, blev han alltmer orolig. Vad skulle han göra nu, när föräldrarna var bortresta? Skulle han bli tvungen att avslöja sig för registreringsverket för att få sin dagliga ranson av framställt protein och andra livsmedel? Skulle han bli intagen på anstalt eller rent av dödad? Många människor försvann numera utan att lämna ett spår efter sig. Överallt fanns folk som angav sin nästa bara för att få en extra matranson på bordet!

För att undkomma den värsta paniken hos en överlevande befolkningen gick myndigheterna ut med lögnen, att den tidigare fastställda halt av radioaktiv strålning, som en människa kunde leva med och förbli frisk, var alldeles för låg och måste höjas. Sanningen var helt enkelt den, att det inte fanns många platser kvar på Jorden med en strålningshalt som kunde anses som säker.

Det sista stora atomkriget under 2000-talets tidigare år hade givetvis varit en ohygglig sak, som äventyrade de överlevandes fortsatta existens på Jorden. För Anders hade hans mor berättat, att allt hade varit kaotiskt. Svält, mord och massdöd, upplopp och gängbildningar hade hört till ordningen för dagen, och endast de högt uppsatta hade fått tillgång till skyddsrum och sitt livsuppehälle tryggt under första tiden.

Som undersökande journalist hade modern lyckats få uppdraget att skriftligen dokumentera krigets förskräckliga följdverkningar. Först och främst hade alla kärnkraftanläggningar varit målet för fientliga angrepp i hela Europa, allra värst i Frankrike och Tyskland, men även USA hade drabbats hårt. Både i Amerika och Ryssland hade härdsmlåtor uppstått och många storstäder med sina skyskrapor blivit jämnade med marken. Telekommunikation och andra informationsmedia hade satts ur spel. I Skandinavien hade ett antal människor överlevt under svåra villkor.

I Mellanöstern hade tusentals oljekällor satts i brand, och astma och lungsjukdomar hade praktiskt taget utrotat befolkningen i närheten. Genom biologisk krigföring hade också ebola-virus och mjältbrand vunnit stor spridning. Naturkatastrofer i form av jordbävningar och vulkanutbrott hade kommit liksom på löpande band, atmosfären hade grovt förorenats, stormvindar härjat och hela länder översvämmats genom väldiga tidvattenvågor. Nivån på havsytan var högre än någonsin.

Hur kunde det komma sig, att världen hade förstörts på detta ohyggliga sätt? Om detta hade Anders redan som barn hört sin farfar berätta. Huvudorsaken hade att göra med hela det elitistiska maktsystemet, varigenom vanligt folk avskärmades alltmer från beslutsfattandet.

De superrika med deras banker och monopolistiska storbolag hade genom ränteutsugning och börsspekulation kunnat tillskansa sig allt större förmögenheter samt kontroll över produktionsmedel, nyhetsbyråer, press, radio och TV, medan den mediamanipulerade allmänheten i industriländerna inte kunnat sätta stopp för vare sig ekonomiska orättvisor, tunga skattebördor eller en växande arbetslöshet.

Genom sin ekonomiska och militära makt hade de superrika också hänsynslöst kunnat exploatera naturtillgångarna i många u-länder, vilkas fattiga och svältande befolkningar även genom sin ohämmade barnalstring och överbefolkning hade hamnat i ett desperat läge.

Från sin barndom mindes Anders, hur hans familj suttit och resonerat om orsakerna till det som hänt. Enligt hans farfar hade den tekniska utvecklingen bara rusat iväg, utan att balanseras av en motsvarande utveckling mot mänsklighet och respekt för andras rättigheter. Politikerna var mer intresserade av sina egna än folkets intressen, och finansinstitut och banker liksom handels- och industriföretag hade växt sig så stora, att deras rika ägare blivit mäktigare än folkets valda ombud.

I stället för att stimuleras till förståelse, kunskapssökande och samarbete för positiva ändamål hade allmänheten bearbetats med reklam och matats med allsköns underhållning i media, så att den avlänkats från att ta itu med de viktigare samhällsproblemen. Utbudet av skräpkultur hade ibland tagit så osmakliga former, att den kunnat påverka själsliga människans vibrationer som ett ont virus.

För den under efterkrigstiden illegitimt födde Anders hade tillvaron givetvis blivit mycket svårare, sedan hans föräldrar sett sig tvungna att lämna sin tonåring ensam i deras hem i en norrländsk skogstrakt, även om en välvillig grannfamilj åtagit sig att se till honom då och då.

En dag hände emellertid något som helt skulle förändra livet för Anders. På föräldrarnas uppdrag uppsöktes han nämligen i hemlighet av ett par yngre vänner till dem, som körde iväg med honom i en ny slags bil, som konstruerats av hans far, elektroingenjören. Det lyckades de med strax innan den oregistrerade sonen skulle hämtas av vaktmanskäp, på grund av att myndigheterna hade fått nys om hans existens!

Faderns båda vänner, Örjan och Annika, var liksom denne medlemmar i den hemliga motståndsgrupp mot den totalitära regimen i landet, som fadern officiellt samarbetade med. Det var till denna grupp som de skulle köra, där den befann sig i en underjordisk grotta långt ute i en norrländsk skog. Färden dit var minst sagt riskabel, eftersom de riskerade att stoppas av någon av myndigheterna utplacerad kontrollstation i en vägkorsning och få sina falska identitetspapper avslöjade. I så fall var det bäst att de själva tog livet av sig genom en gifttablett.

Levde gjorde emellertid hans föräldrar, fick Anders veta, även om modern var officiellt dödförklarad. Hennes namn fick han under inga omständigheter uppge, om de på något vis skulle bli utfrågade. Själva hade han av sina nya vänner utrustats med identitetspapper, enligt vilka han hette Anders Karlsson!

Efter flera timmar lyckades resenärerna äntligen ta sig fram till målet för sin riskabla färd, men bara för att mötas av en ny överraskning. I en närliggande glänta i skogen hade nyligen landat ett UFO, på något avstånd beskådat av motståndsgruppens medlemmar. Alldeles i närheten av farkosten såg han sin far och mor inbegripna i samtal med män ur besättningen, synbarligen ganska lika dem själva, även om de verkade vara litet längre och smalare. Som det senare visade sig, var det fråga om välsinnade utomjordingar, som tagit kontakt med gruppen för att bistå.

Återseendet mellan föräldrar och son blev glädjefyllt, och dagen efter det att farkosten hade lyft, fick Anders ett långt samtal med sin far i enrum. Att lämna honom ensam och övergiven hade varit ett svårt beslut att fatta, fick han veta, men de hade befunnit sig i en tvångssituation, när hans mor uttalat sig kritiskt om makthavarnas politik, och rykten hade spritts att hon fött en oregistrerad son. Hon skulle egentligen ha avrättats men hade räddats av obducenten.

Vid ett möte med ministerrådet hade man dryftat den aktuella situationen på Jorden, vilken var mycket värre än man tidigare antagit. Ingen förbättring hade skett i ozonlagret högt uppe i atmosfären, och även den radioaktiva strålningen hade förblivit så skadlig, att det var en öppen fråga, om människosläktet kunde överleva här över huvud taget!

Med anledning härav hade man fattat beslut om ett topphemligt projekt, som gick ut på att bygga upp en miniatyrjord ute i rymden, en konstgjord liten himlakropp, dit makteliten skulle kunna evakueras, tills det någon gång i framtiden blev möjligt att återvända! För ändamålet hade man med hjälp av en genbank redan säkerställt de flesta arter av växtligheten och djurriket på Jorden, och bland de evakuerade skulle finnas framstående experter inom vetenskapens och teknikens alla områden.

För skapandet av ett nytt människosläkte ute i rymden hade man beslutat om insamling av ägg och spermier, varvid urvalet av donatorer skulle ske efter IQ-värden, så att personer med rent intellektuell begåvning fick företräde. Känslomässig begåvning, det vill säga förmåga till medkänsla med andra varelser, fäste man däremot inget avseende vid, vilket skulle skapa en obalans mellan andliga och materiella värden, en obalans av samma slag som rått på Jorden förut. Det var detta som Anders mor hade reagerat mot, och vilket därför bidragit till utträdandet av henne i det registrerade samhället.

I egenskap av teknisk expert hade Anders far nu fått order att infinna sig i den underjordiska anläggning, där man i all hemlighet var sysselsatt med det här rymdprojektet, och det var meningen att Anders tillsammans med Örjan och Annika samt ett par andra skulle följa med som "teknisk assistent" under sitt antagna namn. Men var det inte farligt med tanke på Anders fysiska handikapp?

Jo, men det skulle ordnas redan före avfärden genom medicinsk hjälp av de utomjordiska vännerna, vilka också skulle lämna osynligt bistånd vid själva besöket, sade hans far. Redan följande dag blev Anders mycket riktigt inledd i strålskeppet, där han först gjordes medvetslös med en spruta och sedan behandlades med hjälp av utomjordingarnas avancerade läkekonst. När han vaknade upp ur medvetslösheten, fann han till sin enorma glädje, att hans puckel på ryggen hade försvunnit!

Besöket i regeringens hemliga anläggning blev mycket dramatiskt, eftersom Anders far av en ny representant för ministerrådet där med otrevligt utseende uppmanades att lämna ifrån sig sin viktiga forskningsrapport till honom i stället för till personen den var avsedd för. När han vägrade att göra detta, verkade som om de skulle bli attackerade av de medföljande beväpnade vakterna, vilka såg ut som biologiska robotar, beredda att blint lyda sin överordnades befallningar.

För en stund blev de inhysta i en cell med en träbrits att sitta på. Men sedan såg de till sin förvåning, att vakterna höll sig om huvudet och uppförde sig konstigt, som om de hade blivit påverkade av en osynlig kraft. Efter en stund öppnades celldörren av någon, och då såg de vakterna ligga medvetslösa på golvet, förmodligen bedövade på något sätt av utomjordingarna!

Ledda av Anders far gick de inte med detsamma till utgången utan i stället uppför en trappa till den person, som Peter hade kommit för att uppsöka. Det var en ålderstigen man, som i egenskap av medlem i ministerrådet hade igångsatt hela evakueringsprojektet, men blivit åsidosatt, när det inte alls utvecklades så som han hade velat. Sedan han och Peter hälsat hjärtligt på varandra, bad han sin vän att se till att rymdprojektet omintetgjordes. Han beklagade djupt, att han inte hade lyssnat mera till Peters råd att välja sina medarbetare med större omsorg och inte bara stirra sig blind på deras tekniska färdigheter. Nu hade deras brist på etik lett till genondrivandet av helt oacceptabla experiment.

Efter detta möte kunde besökspersonerna obehindrat avlägsna sig ur anläggningen och blev där utanför uppstrålade i rymdfarkosten, som tyst hade kommit svävande ovanför dem. Snart var de tillbaka i den lilla gläntan i skogen. Nästa dag talade Peter om för sin grupp, att han hade avregistrerat sig själv i ministerrådet och nu var officiellt avliden. Den kommande natten skulle de alla bli ombordtagna i rymdskeppet.

Så skedde också, varefter allt minne försvann för dem. När de vaknade befann de sig i en helt annan värld. En mycket skön miljö, som utomjordingarna kallade för "Edens lustgård". Här skulle de som så önskade få tillbringa sin tid till dess att Jorden blivit något så när återställd efter vad dess människosläkte hade ställt till med. De övriga skulle – om de så valde – ganska snart få återvända till en ytterst sargad värld och kämpa för ett upprättande av bättre levnadsvillkor på planeten.

Vid ett särskilt för besökarna anordnat möte fick de tillfälle att lyssna till intressanta informationer om dessa utomjordingars relationer med jordmänniskorna sedan en avlägsen forntid. Det var en grupp av tolv personer av båda könen, och de var alla rätt så lika oss till utseendet, även om de andligt och socialt var betydligt högre utvecklade. Gudar och gudinnor skulle man kanske kunna kalla dem, i likhet med vad som skedde under forntiden.

Vilka upplysningar som enligt denna berättelse från framtiden lämnades vid detta sammanträde – där även frågor kunde ställas – får vi av utrymmesskäl vänta med till ett kommande nummer av denna tidskrift, men så mycket kan sägas som att Anders och Annika, som han blivit förälskad i, valde att återvända till Jorden med alla de besvärligheter som där väntade dem.

En spådom eller vision av framtiden behöver ju inte nödvändigtvis bli verklighet, men den bör väl ändå uppfattas som en välbehövlig varning. Med jordmänniskornas bristande förmåga att utnyttja sin förmåga till förnuftigt och självständigt tänkande samt bristande hänsyn till sina medmänniskor och deras mänskliga och demokratiska rättigheter, är det inte svårt att förutse en kommande katastrof.

Hur länge skall vi låta oss manipuleras av de makthungriga och vinningslystna personer, som i kraft av sin orättvisa penningmakt kontrollerar mediaapparaten i stället för att skapa frihet, rättvisa och verklig demokrati?

Läsvärda böcker

Direkt från undertecknad (postgiro 10 07 85-5) finns följande böcker fortfarande tillgängliga för beställning:

1) Judas Iskariot: Mästarens lära och liv (1994, häftad, pris 120 kr.)

I denna sensationella, av mig i andra hand till svenska översatta skrift får man veta vad Jesu verkliga lära gick ut på, till skillnad från Matteusevangeliet, som av allt att döma bara är en förfälskad avskrift. Väl att märka var författaren alls inte den förrädare, som utmålas i Bibeln, utan en trofast och avhållen lärjunge, som på grund av sin skrivkunnighet hade anförtrots den viktiga uppgiften att för eftervärlden återge en sann version av sin Mästares lära och liv.

Den första arameiska bokrullen stals av den fanatiska fariséen Juda Ihariot, som det av Immanuel kritiserade judiska prästerskapet gav 70 silverpenningar för tjuvgodset och ytterligare 30 silverpenningar för att förråda denne i Getsemane. Där har vi alltså den verkliga förrädaren!

Sanningen om vad som hände i Palestina för cirka 2000 år sedan och om det verkliga innehållet i den av Mästaren förkunnade läran har vi nutidsmänniskor möjlighet att ta del av, eftersom den av lärjungen på nytt nedskrivna berättelsen med välsinnade utomjordingars hjälp år 1963 upptäcktes i den klippgrav, där den efter korsfästelsen halvdöde hade återställts med hjälp av läkande salvor och örter.

Att den paulinska kristendomen med dess dogmer och kyrkliga prelater var en delvis förfälskad lära, borde inte vara svårt att begripa, när man tänker på alla dessa människor som bränts levande på bål enligt order från kyrkliga myndigheter, därför att de hade en annan trosuppfattning. Nu kan vi äntligen komma fram till en riktigare livsfilosofi!

2) Sune Hjorth: Rymdmänniskor på Jorden (1996, inb., pris 160 kr.)

En klarläggande sammanfattning av vad jag - efter flera års studier - kommit fram till beträffande den utomjordiska närvaron på vår planet i såväl nutid som forntid!

SVERIGES UFO- FÖRBUND

I styrelsen:

Sune Hjorth (ordf)

Ivan Jonsson (sekr)

Olof Andersson (kassör)

UFO-KONTAKT

Kvartalstidskrift för studium av fakta angående utomjordiska flygande objekt samt främmande civilisationers närvaro på Jorden både förr och nu, organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO).

ISSN 1103-6842

Redaktör och ansvarig utgivare är Sune Hjorth, Box 46, 851 02 Sundsvall, telefon och fax 060-61 33 24.

E-post: sune.hjorth@telia.com

Prenumerationsavgift: 120 kr (övriga Norden 140 kr).

Postgiro: 634 84 27 - 3 (Sveriges UFO-förbund).

**Tidigare årgångar kan rekvideras till följande priser per årgång:
-92/-95: 40 kr. -96/-98: 60 kr. -99/-00: 80 kr. och -01/-02: 100 kr.**